

[Grove.]

deltage aktivt i kommuneplanlægningen, er vi da helt enige i, at det skal de, men hvis vi vedtager dette lovforslag, så kommer de sandelig også til at deltage aktivt ved at opgive deres jord, og det synes vi ikke er rimeligt. Derfor kan vi selvfølgelig ikke gå ind for dette lovforslag; det udvider ekspropriationsretten ganske væsentligt, og det kan vi ikke være tilhængere af.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På den radikale gruppes vegne skal jeg kort meddele, at vi vil stemme for ministerens ændringsforslag og for selve lovforslaget.

Det af fremskridtspartiet fremsatte underændringsforslag ville jeg måske have nogen sympati for, hvis dette med de godkendte midlertidige rammer for indholdet af lokalplaner var noget, der varede ret længe, men da vi allerede i 1978-79 vil have det overstået, så mener jeg ikke, at det er nødvendigt at stemme for fremskridtspartiets underændringsforslag.

Med hensyn til kravet om en endeligt vedtaget eller godkendt kommuneplan gør jeg opmærksom på, at denne har været underkastet en offentlig behandling så grundig, at alle, der blot på nogen måde kan berøres af lovens mulighed for ekspropriation, vil have været inddraget i diskussionen om kommuneplanen. Derfor nærer jeg ingen betænkelighed ved at anbefale, at man stemmer for det.

Alfred Andersen (SF):

Som jeg udtalte ved første behandling, var vi meget positivt indstillet over for det forslag, som forelå. Jeg må indrømme, at det er blevet lidt dårligere under den udvalgsbehandling, det har været ude for, men vi kan dog trods alt stadig væk stemme for forslaget.

Vi må vel regne med, at det er i samfundets interesse, at man får en planlægning, som er langsigtet. De resultater, vi har oplevet indtil nu, er dem, vi skal lære af. Vi har set byer, som har savnet en langsigtet planlægning, fordi de har manglet en mekanisme, som hed ekspropriation. Vi har set, hvordan byer ikke har udviklet sig, fordi de har måttet vente, indtil de fik mulighed for at købe jord, og det har som sagt givet uheldige virkninger. Vi har i udvalget fået oplysning om mange, mange byer rundt omkring i landet, som har måttet ændre på deres planlægning, netop fordi der dér, hvor

de havde planlagt områderne, ikke var mulighed for at opkøbe jorden. Derfor synes jeg nok, at alle, som har bemærket om dette lovforslag, at det er et indgreb i ejendomsretten, bør tænke på de vanskeligheder, man har haft ude omkring i kommunerne rent planlægningsmæssigt, hvor udviklingen mange gange er gået i den forkerte retning, fordi mulighederne for opkøb af jord som sagt ikke har været til stede. Det har betydet, at man har fået en uhensigtsmæssig planlægning og en meget fordyrende planlægning. Derfor må det som sagt være i samfundets og i borgernes interesse, at man nu får en lov af denne art.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan også stemme for forslaget som helhed og for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren. Jeg bør måske lige sige, at når vi stemmer for, så er det ikke, sådan som fremskridtspartiet åbenbart skyder mig og andre i skoene ud fra ensidig hensyntagen til bekvemmelighedsønskerne hos det begrænsede antal funktionærer, som i praksis kommer til at forestå denne lovgivning. Nej, det er simpelt hen, fordi vi er for planlægning, også byplanlægning. Vi finder en sådan nødvendig af hensyn til en fornuftig udnyttelse af vore efterhånden mere og mere begrænsede arealer og de hjælpeklender, vi har. For os at se vil det være en illusion, at vi kan få nogen virkelig effektiv planlægning, hvis ikke vi også har adgang til at sikre os de nødvendige arealer og de nødvendige hjælpeklender. Jeg tror nok bl. a. perspektivplanerne har vist, at noget sådant ikke går, hvis ikke man har den slags muligheder.

Det er sådan set meget sjovt at se, hvad modstanderne af en sådan lovgivning kan få ud af grundlovens berømte § 73 om ejendomsretten, hvor der står: »Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det.« Der er i sandhed mulighed for en smidig fortolkning; for grundejerne er almenvellet lig deres egen snævre gruppe, ligesom spekulanterne i ejerlejligheder forleden dag var dem, der repræsenterede almenvellet og borgerne.

Men det er ikke altid, man har samme respekt for almenvellet. Man kan gå to paragraffer længere ned i grundloven, nemlig til § 75. Dér bruges udtrykket »almenvellet« også, idet der står: »Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger